

Н. Младене дъщеря 155 Габриел 1978

● НОВИ СТИХОВЕ

Храброто цвете на дарованието

Представяме поетесата Ели ПЕОНИДУ

Поезията на Ели Пеониду дойде при нас от юг заедно с тревожните хроники за съдбата на нейната родина — остров Кипър. Тази поезия носи както очарованието на легендите за Афродита, така и острият тръпки на днешния кипърски ден. Ели Пеониду пише просто, „говоримо“, за да намери най-пряк път до сърцата на своите читатели, път до всекиго. Защото тя пише за всички, съдбата на Кипър

е съдба на всички кипърци. И под сянката на толкова много грижи цъфти храброто цвете на това поетическо дарование, което търси разбирателството между хората, помага на човека да оцелее, да устои.

Наскоро ще се появи на български стихосбирка на Ели Пеониду. Надявам се, че тя ще се посрещне с интерес от младите ни читатели.

Първан СТЕФАНОВ

Една жена от Фамагуста в неделя, 14 юли 1974*

Седя на сянка под лозницата ми в двора
и гледам, без да виждам, идващия облак.
Седя и кърпя на войника си чорапите.
Спокойна чака бялата му риза
изсвирането му да чуе.
Разплекана, лозницата рисува
една картина, трудно различима
през покривалото на дните, дете идат.

„Закрий очи — ми казва — да не видиш
главата му на мръсния асфалт,
очите му, отворени на слънцето. . .“

Зелен бесилек погледа ми отморява —
ще хвърля едно стръиче в сладкото от мосфило
(пригетвих го за сватбата на дъщеря ми —
ухае на невнимност като нейното моминство).
И тя сега е седнала до мен, бродира
върху вземите корени и клонки.
Внимателно я гледам, а не предусещам,
че ще се мата утре в дрипаво безумие.
Но чувам аромата на босилена:
„Отивайте си, ах, отивайте си,
дъщеря на Саламън и на Екома,
четири хиляди години корабите
на пиратите пътуват,
за да ви намерят,
онървалениите им стъпки
върху златото на пляска почувлиха
ония тъжни кофички, забравени от детството.“

Праха от старото кадилниче по навик бърша
и слушам воплите му и не ги разбирам.
„Вземи ме като златен прах, сложи ме в пазвата си като
амулет —
та аз прегръщах кафеничето, в което правиш сутрешното
си кафе,
докосвах и ченците в резбования ти сандък; сложи ме
под бежанската си възглавница, за да ти връщам
картините, които погледът ти ще изгуби. . .“

Отляво или вдясно на часовника
е сватбената снимка, а часовникът
все бие, просто ще се пръсне, а не чувам
обратното отмерване на времето.

Седя на сянка под лозницата спокойна.
А някъде картучниците са заели
местата си
и гледат към сърцето ми.

На 15 юли 1974 г. в Кипър бе извършен военен преврат, оглавен от гръцки офицери от Националната гвардия и терористичната организация ЕОКА.

Нашата маслина

Маслината ми тази есен не роди.
Останала съвсем сама сред нивата,
мълчи
и с остарелите си корени
опипва земните недра и търси
къде да скрие своята горчилка
(годни капчица по капчица
я даваше на хладите плодове).

Маслините ми тая асен не родиха.
О, как ще смогне толкова горчилка
земята ми да побера!

Превод: Първан СТЕФАНОВ